

Lees meer over Lily en Frig

De bizarre toverdrank

Deze bijzondere kikker werd getekend door Jannat
en is de winnaar van de tekenwedstrijd!
Vind jij hem in het boek?

Tekst: Bes Ceyssens / Illustraties: Amber Brepoels
Lily en Frig. De Lelienacht
© 2025 Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
Trefw.: magie, toveren, vriendschap, avontuur
NUR 282
ISBN 978 90 448 5840 2
D/2025/4124/177
Alle rechten voorbehouden
Tekst- en datamining niet toegestaan

www.clavisbooks.com

LILY
EN
FRIG

De Lelienacht

Bes Ceyssens & Amber Brepoels

Clavis
U

Hoofdstuk 1

‘Zo, Lily. Ben je er klaar voor?’

Lily drukte haar lippen op elkaar. Ze stond samen met haar grootmoeder rond de toverketel, waarin een doorschijnende drank zachtjes pruttelde. Fonkelende rook cirkelde langzaam door de kamer.

Voor hen lag *Het Grote Spreukenboek der Sensationele Spreuken*, met vergeelde pagina's vol krullerige letters. Frig, Lily's beste (en enige) kikkervriend, zat op haar schouder en legde geruststellend een poot op haar hoofd.

‘Boterbloempje van me?’ vroeg Lily's grootmoeder. ‘Die toverdrank gaat zichzelf niet brouwen, hoor ...’

‘Ja,’ zuchtte Lily. Ze wist wat haar te doen stond: eerst de juiste ingrediënten in de ketel strooien en daarna de toverwoorden uitspreken. Alleen stond ze als versteend achter de toverketel en konden haar klamme handen nog maar net de ingrediënten vasthouden.

Waarom was ze zo zenuwachtig? Lily's grootmoeder was de beste tovenares van het hele **ZienWeNooitWeerbos** en zij stond pal naast haar. Als er iets misging, zou

ze Lily meteen te hulp schieten. Bovendien had Lily haar vorige toverdranken – het Plantengroei-elixir en het Dromenvanger-brouwsel – toch ook tot een goed einde gebracht?

En toch ... bezorgde dit brouwsel haar knikkende knieën en een droge mond. Voor de zoveelste keer gleden haar ogen naar de juiste pagina in het *Spreukenboek*.

Lily keek in de toverketel. Stap 1 was alvast geslaagd. Ze haalde diep adem en ging naar stap 2: *Voeg de gedroogde wilgenbladeren toe en roer vijf keer tegen de klok in.*

Lily nam de bladeren vast. De wilg stond in de Tuinkamer, een van de vele ruimtes in het enorme huis van haar grootmoeder. Ze had er een grote vleesetende tulp voor moeten ontwijken en had een stukje door het meer moeten waden, maar daarna was het een makkelijke klus geweest.

Recht naast de wilg had ze de paddenvijgen gevonden die ze nu, volgens stap 3 van het *Spreukenboek*, in de ketel moest strooien. Lily liet het poeder door haar vingers glijden en onmiddellijk kreeg het mengsel een lichte gloed.

De snorrensnoeper

Altijd al een snor willen hebben? Nood aan een lastminute-carnavalsoutfit? Of voelt uw bovenlip zich eenzaam?

Deze spreuk is het antwoord op al uw harige vragen.

De snorrensnoeper zorgt voor een volle snor* in slechts één slok!

* verfijnde krulsnor niet gegarandeerd

(Wees voorzichtig met de dosering, te veel drank kan zorgen voor overmatige haargroei – voor baardtrim-drank, zie pagina 54.)

Ingrediënten:

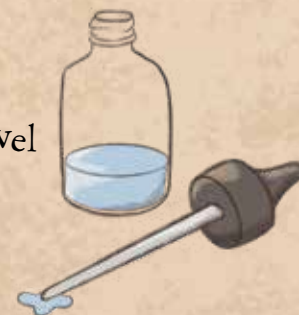
3 wilgenbladeren (gedroogd)

1 snuifje nachtrust

5 druppels ochtendnevel

1 theelepel paddenvijgenpoeder

Stap 1: vul de ketel met helder bronwater en verwarm op een laag vuurtje tot het zachtjes begint te borrelen.

‘Goed zo,’ fluisterde Lily’s grootmoeder. ‘Ga door.’

Lily las de vierde stap en nam de laatste ingrediënten. De wilgenbladeren en paddenvijgen waren een makkie geweest in vergelijking met het snuifje nachtrust en de ochtendnevel. De hele week had Lily zich er zorgen over gemaakt hoe ze de nachtrust moest vangen en iedere avond had ze liggen woelen in bed. Pas de nacht tevoren, toen er een harde wind stond en haar zolderkamertje lekker heen en weer wiegde, had ze heerlijk geslapen. Zodra Lily wakker werd, lag het op haar kussen: een **snuifje nachtrust**.

Meteen daarna was ze naar buiten gerend om net op tijd het laatste ingrediënt te vangen. De **ochtendnevel** zweefde nu in zijn flesje en glinsterde zachtjes in het licht van de vlammen onder de toverketel.

Lily nam de grote houten lepel en roerde terwijl ze de nachtrust en de nevel in de ketel goot. Het mengsel begon te bubbelen en te schuimen. Ze was er zo door afgeleid dat ze Frigs mompelende woorden bijna niet hoorde: ‘Nu alleen de toverspreuk nog.’

Lily wierp een laatste blik op het *Spreukenboek* en sloot haar ogen. De laatste weken had ze ondervonden

dat dat de beste manier was om de magie naar zich toe te trekken. Ze ademde diep in. Ze voelde dat haar vingertoppen begonnen te kriebelen, net zoals het puntje van haar neus. Maar pas toen ze een warme gloed door haar bovenlijf voelde lopen, wist ze dat ze de magie écht te pakken had.

Ze spreidde haar vingers boven de toverketel en sprak:

Snorricus, Snorricus, spriet en pracht
Laat onze haren groeien op volle kracht
Van neus tot bovenlip heel fier
Schenk mij een snor
De droom van iedere barbier!

Lily’s ogen schoten open en ze zag dat het mengsel een bruine kleur had gekregen. Toen ze erin roerde, veranderde het in een mix van blond, ros en zwart. De kleuren van snorren!

Lily’s grootmoeder klapte in haar handen. ‘Tijd om te proeven!’ Ze nam haar enorme opscheplepel erbij en doopte die in het mengsel.

Lily hield haar tegen. ‘Oma, weet je het wel zeker?’

‘Natuurlijk, wafeltje van me. Jouw eerste twee toverdranken zijn toch ook gelukt?’

‘Hm, dat klopt, maar die hebben we niet zelf moeten testen.’

Lily’s grootmoeder haalde haar schouders op. ‘Wat is het leven zonder risico’s?’ vroeg ze, voor ze een grote slok nam.

Frig sprong op de rand van de toverketel. **‘Ik wil ook!’**

‘Maar Frig ...’ begon Lily.

‘Ik word de allereerste kikker met een snor, Lily, dat is een van mijn grote dromen!’ En voor Lily nog iets kon zeggen, pakte Frig de lepel beet en stak hij zijn

hele kop erin. Door de plotse beweging vielen

er enkele druppels van de toverdrank op

de grond, waar Mormel, de kat van Lily’s

grootmoeder, ze oplikte. Daarna miauwde

hij luid, liep hij naar het haardvuur en

viel pardoes in slaap.

‘Goed dan,’ zuchtte Lily en ze nam zelf ook een slok van het mengsel. Het smaakte een beetje

naar aarde, met een zweem van de shampoo die ze die morgen nog had gebruikt.

Even bleef het stil, op de geluiden van de pruttelende toverdrank en het knisperende vuur na. Lily keek van Mormel naar Frig, naar haar grootmoeder en weer terug naar Frig.

‘En?’ vroeg Lily’s grootmoeder en ze keek scheel naar beneden. ‘Zie je al wat dons op mijn bovenlip?’

Lily staarde en staarde, maar haar grootmoeders gezicht zag eruit zoals het altijd had gedaan: met zachte rimpels, weerbarstige grijze wenkbrauwen en ogen vol **SterrenStof**.

‘Misschien heb ik toch

iets verkeerd gedaan,’

zuchtte Lily. Ze wilde

naar het *Spreuken-*

boek reiken, toen haar

grootmoeder een klein

gilletje slaakte. Lily draaide

zich geschrokken om en zag dat

haar grootmoeder niet langer naar haar neus keek, maar

naar haar voeten. De roze konijnenpantoffels, die eerst

op het krukje naast de toverketel stonden ... zweefden nu in de lucht.

'Eh, Lily?' Frig wees met grote ogen naar zijn lijf, dat ook langzaam begon te zweven. 'Klopt dit wel?'

'Ik ... ik weet het niet,' zei Lily, die tot haar grote verbazing zag hoe nu ook Mormel van de grond kwam en rustig bleef snurken.

Plots begon Lily's lichaam te tintelen. Haar benen werden lichter en lichter, tot ze stilletjesaan opstegen. 'Oma! Oma, doe iets!' riep Lily terwijl ze de rand van de toverketel vastgreep.

Lily's grootmoeder vloog naar haar toe en kwam met een perfecte koprol boven haar tot stilstand. 'Waarom, m'n plantenscheutje? Vind je dit dan niet leuk?'

'Nee! Dit was niet de bedoeling. Ik heb een fout gemaakt, ik heb ...'

'Tuttuttut. In de magie bestaat er niet iets zoals *fouten* of *mislukkingen*. In de magie zijn er alleen maar *gelukkige ongelukjes*.' Lily's grootmoeder maakte nog

een sierlijke koprol om haar woorden kracht bij te zetten. 'En daarbij is zweefmagie zéér gevorderde magie. Deze spreuk staat pas in hoofdstuk zeventien van het *Spreukenboek*!'

Lily greep de ketel nog steviger vast. 'Maar ...'

'Kom.' Lily's grootmoeder stak haar hand uit. 'Laat maar los.'

Lily wierp een blik op Mormel, die intussen ondersteboven hing – wonderlijk genoeg nog steeds in slaap – en Frig, die vliegtuiggeluidjes maakte terwijl hij door de kamer vloog. Toen zuchtte ze diep en liet ze de ketel los.

Lily's eerste bewegingen waren bibberig en twijfelachtig, maar al snel merkte ze dat het heerlijk vertoeven

was in de lucht. Ze voelde zich zo licht als een veertje en liet zich meevoeren op een briesje dat door het open raam naar binnen gleed.

Toen Frig langs haar heen vloog, merkte Lily op dat hij bedenkelijk voor zich uit staarde. Hij leek even te zijn vergeten dat hij waarschijnlijk de eerste vliegende kikker in de geschiedenis was en was helemaal in gedachten verzonken.

Lily vloog naar hem toe. 'Hé, Frig?' vroeg ze.

'Hm?'

'Waar denk je aan?'

'Wat?' Frig keek op. 'O, ik vroeg me alleen maar af hoe mijn snor eruit zou hebben gezien.'

Lily trok haar wenkbrauwen op. 'Is dat alles?'

'Hm ... Ja hoor ...' Frig zweefde verder, met de bedenkelijke frons nog steeds boven zijn ogen.

Net toen Lily zich begon af te vragen hoelang het drankje zou werken, voelde ze haar benen weer zwaar worden. Langzaam zakte ze naar beneden. Ook haar grootmoeder en Frig landden zachtjes op de grond. Mormel viel met een plofje terug op zijn vertrouwde plek voor het haardvuur, zijn tong ondertussen uit zijn bek, waardoor zijn tevreden gesnurk nog luider door de ruimte klonk.

Lily's grootmoeder klapte in haar handen. 'Dat was

heerlijk! Het was alweer een hele poos geleden dat ik had gevlogen. Dank je wel, Lily.'

'En de snorren?'

'Die bewaren we voor de volgende les. Morgen is er weer een nieuwe dag!'

'Goed dan,' zuchtte Lily en ze sloeg het *Spreukenboek* dicht.

Toen ze opkeek, vond ze Frig op de bank bij het raam, zijn blik op oneindig.

Lily plofte naast hem neer en zei: 'Als je me vertelt wat er precies voor die frons boven je ogen zorgt, kan ik je misschien helpen.'

‘O, niks ...’ zei Frig en een diepe zucht rolde over zijn lippen.

Lily’s grootmoeder, die de overgebleven toverdrank in een flesje lepelde, vroeg: ‘Heeft het misschien met de Lelienacht te maken, Frig?’

Lily fronste. ‘Wat is de Lelienacht?’

‘Niks, niks,’ zei Frig snel. Te snel. Een bloes kleurde zijn kikkerwangen.

Lily’s grootmoeder zakte in haar roze zitzak. ‘Heb je er nog nooit van gehoord, Lily? De Lelienacht is voor kikkers wat Valentijn voor mensen is.’

‘Ex-cu-seer?’ Frig sprong op. ‘De Lelienacht is veel méér dan dat! Die mensen met hun armzalige dag, met hun goedkope chocolade en slecht geschreven kaarten, die dag waarop de liefde plaatsmaakt voor kopen-kopen-kopen? **EX-CU-SEER?**’

‘Eh ...’ zei Lily.

‘Eh ...’ zei haar grootmoeder.

Lily schraapte haar keel.

‘Waarom leg jij niet even uit wat de Lelienacht dan wel is, Frig?’

De glimlach waar Lily op had zitten wachten, gleed eindelijk over Frigs gezicht. ‘Het is een feest, nee ... een viering, nee ... een *ewaring*.’ Frig ging wat meer rechtop zitten en vouwde zijn poten in zijn schoot. ‘Eén keer per jaar komen alle kikkers samen bij het grootste meer van het **ZienWeNooitWeer-bos**. Ze blijven een hele week daar en wie wil, kan meedoen aan de Lelienacht.’

‘Maar wat is dat dan precies?’ vroeg Lily.

‘Wel, de Lelienacht is een soort ... toernooi, zeg maar, met verschillende proeven. Zo kunnen de kikkers tonen wat ze in hun mars hebben. Op de échte Lelienacht, de laatste nacht van het toernooi, verkondigen de kikkers wie ze kiezen.’

‘Wie ze kiezen?’ vroeg Lily. ‘Kiezen waarvoor?’

‘Als hun partner. Hun metgezel. Hun *soulmate*.’

‘O, wow. Dat is ...’

‘Zo romantisch,’ zuchtte Lily’s grootmoeder.

Lily glimlachte. ‘Als ik het goed begrijp, neemt iedere kikker van het **ZienWeNooitWeer-bos** deel aan de Lelienacht?’

‘Dat klopt,’ knikte Frig. ‘Of toch elke kikker die geen partner heeft. Er komen ook enkele kikkers van het **RegentHetNuWeer-regenwoud** en een enkeling uit de **ZandInJeHaar-woestijn**.’

‘Hm ... En jij bent een kikker, Frig.’

‘Wat ben je scherpzinnig vandaag, Lily.’

Ze grijnsde. ‘Dus ... waarom ga jij dan niet naar de Lelienacht?’

Frig sloeg zijn poten over elkaar en stak zijn neus in de lucht. ‘Nee, bedankt. Het meer is te ver, ik spreek

geen Regenwoudiaans en ik heb mijn mooiste zwembroek nog niet ingepakt.’

‘Je draagt nooit een zwembroek, Frig.’

‘En toch wil ik niet gaan.’

Lily’s blik kruiste die van haar grootmoeder. Die glimlachte en knikte.

‘Hé, Frig? Wat als ik met je meega? Zou je dan wel naar de Lelienacht willen?’

Frig bracht zijn zwemvliezen naar zijn kin en trok een bedachtzaam gezicht, alsof hij heel, heel diep moest nadenken. Maar de kleine twinkeling in zijn ogen verried dat de beslissing al lang genomen was. ‘Als je echt héél graag wilt gaan, denk ik dat ik wel wat tijd kan vrijmaken ...’

Lily draaide zich naar haar grootmoeder. ‘Wat denk je, oma? Kunnen we een kleine pauze nemen van de magielessen?’

‘Pauze? Wie zegt dat je een pauze moet nemen?’

Lily's grootmoeder sprong op, nam het *Spreukenboek* van de standaard en drukte het in Lily's handen.

'Blijf oefenen en vertel me daarna wat je geleerd hebt. Wie weet komt je magie nog wel van pas tijdens de Lelienacht.'

Lily fronste. 'Weet je dat wel zeker? Wat als het weer misloopt? Wat als ik ...'

'Wat heb je vandaag geleerd, bananenschilletje?'

'Eh ...'

Lily's grootmoeder stak haar vinger in de lucht. 'In de magie zijn er alleen *gelukkige ongelukjes*.'

'Juist, ja,' zuchtte Lily. Ze nam het boek stevig vast en knikte naar Frig. 'Zullen we onze spullen pakken?'

'Als jij de rugzak draagt,' grijnsde Frig en hij hupte van de bank. Lily liep achter hem aan terwijl hij met een bijna dansende sprong naar boven liep, vrolijker dan ze hem in dagen had gezien.

